

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 25 februari 2020
Rolnummer 2020/XX/C

Niet aan te bieden aan de ontvanger

BKG - EB

STUKKEN
1 dagvaarding
1 verzoekschrift heropening debatten
1 opmerking

Veroordeling bijdrage geïnd
40 EUR

Aangeboden op
Niet te registreren

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

Beschikking

10^e kamer - kortgeding
Voorlopige maatregelen
Art 584 Ger.W.

IN DE ZAAK VAN

1. De **Belgische Staat, XXX**, vertegenwoordigd door de XXX,
2. De **Belgische Staat, XXX**, vertegenwoordigd door de XXX,

Eisende partijen,
Vertegenwoordigd door mr. XXX, advocaat met kantoor te XXX.

TEGEN:

1. Mevrouw **XXX**, NN XXX, geboren op XXX, laatst ingeschreven te XXX ambtshalve geschrappt, doch thans verblijvend in het vluchtelingen-/detentiekamp te Al-Hol (Syrië), handelend zowel in eigen naam als in haar hoedanigheid van ouder en beheerder over de persoon en de goederen van haar minderjarige kinderen,
  - **XXX**, geboren te XXX,
  - **XXX**, geboren te XXX,
  - **XXX**, geboren te XXX
  - **XXX**, geboren te XXX,allen eveneens verblijvende in het vluchtelingen-/ detentiekamp te Al-Hol (Syrië); woonstkeuze gedaan op het kantoor van haar raadsman Meester XXX, advocaat met kantoor te XXX;

eerste verwerende partij,
Vertegenwoordigd door Meester XXX, advocaat te XXX en loco Meester XXX, advocaat te XXX;

2. Mevrouw **XXX**, NN XXX, geboren op XXX, laatst ingeschreven te XXX, sedert 13 maart 2015 ambtshalve geschrappt, doch thans verblijvend in het vluchtelingen-/detentiekamp te Al-Hol (Syrië), handelend zowel in eigen naam als in haar hoedanigheid van ouder en beheerder over de persoon en de goederen van haar minderjarige kinderen,
  - **XXX**, geboren te Syrië op XXX en
  - **XXX**, geboren te Syrië op XXX,beiden eveneens verblijvende in het vluchtelingen- /detentiekamp te Al-Hol (Syrië); woonstkeuze gedaan op het kantoor van haar raadsman Meester XXX, advocaat met kantoor te XXX;

tweede verwerende partij,
Vertegenwoordigd door Meester XXX, advocaat te XXX;

3. De heer **XXX**, NN XXX, geboren op XXX, laatst ingeschreven te XXX, sedert 24 maart 2014 ambtshalve geschapt, doch thans verblijvende in een gesloten detentiecentrum te Al-Hasakah (Syrië), handelend zowel in eigen naam als in zijn hoedanigheid van ouder en beheerder van zijn minderjarig kind
- **XXX**, geboren te Syrië op XXX,
verblijvende in het vluchtelingen- /detentiekamp te Al-Hol (Syrië):
woonstkeuze gedaan op het kantoor van haar raadsman Meester XXX, advocaat met kantoor te XXX;

derde verwerende partij,

Vertegenwoordigd door Meester XXX, advocaat XXX loco Meester XXX, advocaat te XXX;

4. Mevrouw **XXX**, NN XXX, geboren op XXX, laatst ingeschreven te XXX, sedert 13 maart 2015, doch thans verblijvend in het vluchtelingen-/detentiekamp te Al-Hol (Syrië), handelend zowel in eigen naam als in haar hoedanigheid van ouder en beheerder over de persoon en de goederen van haar minderjarige kinderen
- **XXX**, geboren te Syrië op XXX,
- **XXX**, geboren te Syrië op XXX en
- **XXX**, geboren te Syrië op XXX,
allen eveneens verblijvende in het vluchtelingen-/detentiekamp te Al-Hol (Syrië);
woonstkeuze gedaan op het kantoor van haar raadsman Meester XXX, advocaat met kantoor te XXX;

vierde verwerende partij,

Vertegenwoordigd door Meester XXX, advocaat te XXX;

I. PROCEDURE

De rechtbank heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging, met name:

- De inleidende dagvaarding, op verzoek van eisende partijen op 07 februari 2020 betekend aan verwerende partijen,
- De “conclusie”, voor verwerende partijen neergelegd op 18 februari 2020
- Het stukkenbundel van verwerende partijen neergelegd ter zitting;
- Het stukkenbundel van eisende partijen neergelegd ter zitting;
- Het verzoekschrift tot heropening van de debatten neergelegd op 24 februari 2020;
- De opmerkingen op de heropening van de debatten van eisende partijen neergelegd op 25.02.2020;

Op de openbare zitting van 19 februari 2020:

- heeft mr. XXX gepleit voor de verwerende partijen,
- heeft mr. XXX gepleit voor de Belgische Staat,
- werden de debatten gesloten,
- werd de zaak in beraad genomen.

De procedure verliep met inachtneming van de toepasselijke bepalingen van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

1. Relevante feiten en voorgaanden:

1.1.

Mevrouw XXX heeft de Belgische nationaliteit en is samen met haar partner, XXX die eveneens over de Belgische nationaliteit beschikte, in maart 2013 naar Syrië getrokken.

Samen hebben zij beweerdelijk vier kinderen, namelijk XXX, XXX, XXX en XXX. Enkel XXX is geboren in België en beschikt over een Belgische geboorteakte. De andere kinderen zijn geboren in Syrië, en slechts XXX beschikt over een geboorteakte.

In 2017 zou XXX overleden zijn. Sinds december 2018 verblijft mevrouw XXX samen met haar kinderen in het vluchtelingen-/detentiekamp te Al-Hol (Syrië). Zij haalt aan dat zij daar verblijft in slechte omstandigheden en dat dit een impact heeft op de gezondheid van haar kinderen. Hiervoor verwijst zij in haar dagvaarding naar het onderzoek van dokter XXX.

1.2.

Mevrouw XXX heeft de Belgische nationaliteit. Zij is islamitisch getrouwd met de heer XXX die beschikte over de Nederlandse nationaliteit. Samen met haar echtgenoot is zij in 2014 naar Syrië vertrokken.

Samen hebben zij beweerdelijk twee kinderen, met name XXX en XXX, die beiden geboren zijn in Syrië in een conflictgebied, waardoor zij niet beschikken over een geboorteakte.

In 2016 zou de echtgenoot van mevrouw XXX overleden zijn. Sinds eind 2018 verblijft mevrouw XXX samen met haar vermeende kinderen in het vluchtelingen-/detentiekamp te Al-Hol (Syrië). Mevrouw XXX is van oordeel dat zij aldaar in slechte omstandigheden verblijft die een impact heeft op de gezondheid van haar kinderen. Hiervoor verwijst zij in haar dagvaarding naar het onderzoek van dokter XXX.

1.3.

De heer XXX is op 16 maart 2013 naar Syrië getrokken. Hij had veelvuldige contacten met de heer XXX, een van de leidinggevende figuren van een terroristische organisatie.

Op 17 mei 2019 zou de heer XXX samen met XXX een dochtertje hebben gekregen, genaamd XXX. XXX zou contacten hebben met mevrouw XXX. De heer XXX zou in Syrië gewond zijn geraakt en tot op heden opgevangen worden in het detentiecentrum te Al-Hasakah (Syrië).

1.4.

Ten slotte heeft mevrouw XXX eveneens de Belgische nationaliteit en is zij wettelijk gehuwd met de heer XXX (Belg). Zij hebben samen beweerdelijk drie kinderen, namelijk XXX, XXX en XXX. De drie kinderen zijn geboren in conflictgebied in Syrië en beschikken bijgevolg niet over een geboorteakte.

In 2017 zou de heer XXX overleden zijn. Sinds maart 2019 bevindt vierde eisende partij zich samen met haar drie kinderen in het vluchtelingen-/detentiekamp te Al-Hol (Syrië). Mevrouw XXX is eveneens van mening dat zij aldaar in slechte omstandigheden verblijft die een impact hebben op de gezondheid van haar kinderen. Zij verwijst hieromtrent in haar dagvaarding naar het onderzoek van dokter XXX.

1.5.

De eisende partijen en hun vermeende kinderen staan aldus nog onder het gezag van de Koerdische autoriteiten, aangezien zij zich bevinden in het vluchtelingen /detentiekamp te Al-Hol (Syrië). Ook de heer XXX en zijn vermeende dochtertje ressorteren onder Koerdische controle, aangezien zij zich in respectievelijk het detentiekamp te Al-Hasakah (Syrië) en het vluchtelingen-/detentiekamp te Al-Hol (Syrië) bevinden.

1.6.

Eisers hebben eind oktober 2019 de Belgische Staat gedagvaard in kort geding, en vroegen in wezen bijstand om terug te keren naar België.

Bij beschikking van 11 december 2019 oordeelde deze zetel daarover bij beschikking in de zaak 2019/90/C als volgt:

“Rechtsprekende over het voorlopige, na tegenspraak;

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend;

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond in de hierna bepaalde mate:

Beveelt de XXX, vertegenwoordigd XXX, en eveneens vertegenwoordigd door XXX, om binnen de zes weken na betekening van deze beschikking, consulaire bijstand te verlenen aan de minderjarige kinderen XXX, XXX, XXX, en XXX, die ogenschijnlijk kind zijn van mevrouw XXX, aan de minderjarige kinderen XXX en XXX die ogenschijnlijk kind zijn van mevrouw XXX, aan het minderjarig kind XXX dat ogenschijnlijk kind is van de heer XXX, en aan de minderjarige kinderen XXX, XXX en XXX, die ogenschijnlijk kind zijn van mevrouw XXX;

Beveelt de XXX, vertegenwoordigd door de XXX, en eveneens vertegenwoordigd door de XXX, om binnen de zes weken na betekening van deze beschikking, aan de minderjarige kinderen XXX, XXX, XXX, en XXX, die ogenschijnlijk kind zijn van mevrouw XXX, aan de minderjarige kinderen XXX en XXX die ogenschijnlijk kind zijn van mevrouw XXX, aan het minderjarig kind XXX dat ogenschijnlijk kind is van de heer XXX, en aan de minderjarige kinderen XXX, XXX en XXX, die ogenschijnlijk kind zijn van mevrouw XXX, de nodige identiteits-, administratieve- en/of reisdocumenten te bezorgen die hen in staat stellen om onder begeleiding vanuit Syrië naar België te reizen en regelmatig België binnen te komen;

Veroordeelt de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de XXX, en eveneens vertegenwoordigd door de XXX, om, zo hij in gebreke zou blijven om binnen de gestelde termijn deze rechterlijke bevelen op te volgen, aan elk desbetreffend kind een dwangsom te betalen van 5.000,00 € per dag vertraging en per kind;

Beveelt dat de eventueel verbeurde dwangsommen dienen geconsigneerd te worden op een geïndividualiseerde rekening op naam van elk der betrokken kinderen, die elk apart pas zouden mogen beschikken over het tegoed op de rekening geopend op hun naam als zij de volle leeftijd van 21 jaar zullen bereikt hebben;

Wijst het meergevorderde af;

Veroordeelt de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door XXX, en eveneens vertegenwoordigd door de XXX, tot de kosten van het geding, begroot in hoofde van eisende partijen op 158,15 € dagvaardingskost, 80,00 € bijdrage Fonds juridische tweedelijnsbijstand, en 1.440,00 € rechtsplegingsvergoeding;

Veroordeelt de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de XXX, en eveneens vertegenwoordigd door de XXX tenslotte tot betaling van het rolrecht begroot op 165,00 € aan de Belgische Staat, FOD Financiën.

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare terechtzitting van de 10e kamer van 11 december 2019”

1.7.

Verweerders lieten gerechtsdeurwaarder XXX deze beschikking van 11 december 2019, waarin ondermeer een dwangsom werd opgelegd aan de Belgische Staat, op 13 december 2019 aan de Belgische Staat betekenen met bevel.

1.8.

Op 13 januari 2020 stelden verweerders gedeeltelijk hoger beroep in tegen de beschikking, met name tegen de afwijzing van hun vordering om (samen met hun kinderen) naar België te kunnen terugkeren.

De zaak is op 20 januari 2020 ingeleid voor het hof van beroep, waar een conclusiekalender bepaald is.

De zaak zal ten gronde behandeld worden op de zitting van 26 februari 2020.

Bij conclusies van 4 februari 2020 heeft de Belgische staat incidenteel beroep ingesteld en vordert onder andere dat:

- het hoofdberoep wordt afgewezen als zijnde ongegrond;
- het incidenteel beroep gegrond wordt verklaard en bijgevolg de beschikking a quo hervormd wordt en te doen wat de eerste rechter behoorde te doen, nl.:
  - o de oorspronkelijke vordering van verweerders in al haar onderdelen onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;
  - o dienvolgens geen dwangsom op te leggen, minstens de opgelegde dwangsom te beperken tot een billijk en redelijk maximum;

Volgens verweerders is de uitvoeringstermijn van zes weken voorzien in de gewezen beschikking verstreken zonder enig nuttig gevolg, waardoor de dwangsommen zouden verbeurd zijn sinds 26 januari 2020.

Op 27 januari 2020 hebben verweerders de Belgische Staat in gebreke gesteld wegens niet uitvoering van de beschikking van 11 december 2019. Verweerders gaven instructies aan de gerechtsdeurwaarder.

Eiser beantwoordde de ingebrekestelling per officiële brief van 28 januari 2020.

Op 29 januari 2020 heeft de gerechtsdeurwaarder de Belgische Staat in gebreke gesteld op de respectieve kabinetten van de ministers, met verzoek tot betaling: stukken die per post en per drager werden overgemaakt.

De raadslieden van verweerders beantwoordden de brief van 29 januari 2020 van de Belgische Staat met een officiële brief van 4 februari 2020.

Op 5 februari 2020 heeft de gerechtsdeurwaarder twee processen-verbaal van uitvoerend beslag opgesteld.

1.9.

De Belgische Staat liet op 7 februari 2020 verweerders dagvaarden op grond van artikel 1385quinquies van het Gerechtelijk Wetboek.

De Belgische Staat liet op 7 februari 2020 aan verweerders tevens een akte van verzet tegen uitvoerend roerend beslag en gerechtelijke verkoop betekenen. Deze zaak is op 18 februari 2020 ingeleid voor de beslagrechter, en volgens partijen is de behandeling van de zaak ervan opgeschort tot na uitspraak in voorliggende zaak en inzake het hoger beroep.

2. Vorderingen van de partijen.

Thans vraagt de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de XXX, en eveneens vertegenwoordigd door de XXX, belast met de XXX, om voorafgaandelijk te horen zeggen dat de onderhavige zaak slechts korte debatten vereist in de zin van artikel 735 van het Gerechtelijk Wetboek en dat zij derhalve op de inleidingszitting zal weerhouden worden en dit omwille van de redenen in de dagvaarding aangeduid.

De eis ontvankelijk en gegrond te horen verklaren.

- de vertrouwelijke stukken 1 t.e.m. 4 daadwerkelijk als vertrouwelijk te beschouwen en daarvan akte te nemen;

- dienvolgens;

- vooreerst, voor recht te horen zeggen overeenkomstig artikel 1385 quinquies van het Ger.W. dat verzoeker zich in de onmogelijkheid bevindt om aan de hoofdveroordeling opgenomen in de beschikking van 11 december 2019 te voldoen en in de gegeven omstandigheden de opgelegde dwangsom op te heffen;
- dan wel, voor recht te horen zeggen overeenkomstig artikel 1385 quinquies van het Ger.W. dat verzoeker zich in de onmogelijkheid bevindt om aan de hoofdveroordeling opgenomen in de beschikking van 11 december 2019 te voldoen en in de gegeven omstandigheden de periode van algehele voldoening aan de hoofdveroordeling substantieel te verlengen tot 6 maanden vanaf de datum van betekening van de beschikking van 11 december 2019;
- minstens, voor recht te horen zeggen overeenkomstig artikel 1385 quinquies van het Ger.W. dat verzoeker zich in de onmogelijkheid bevindt om aan de hoofdveroordeling opgenomen in de beschikking van 11 december 2019 te voldoen en in de gegeven omstandigheden aldus de opgelegde dwangsommen aanzienlijk te verlagen tot 500 euro per dag en per kind en in het dispositief van de te wijzen beschikking eveneens een maximumbedrag van 250.000 euro te bepalen.

Zich tevens solidair, in solidum en de ene bij gebreke aan de andere, te horen veroordelen tot de kosten van het geding, erin begrepen de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding.

Het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement.

Van hun kant vragen mevrouw XXX, handelend zowel in eigen naam als in haar hoedanigheid van ouder en beheerder over de persoon en de goederen van haar minderjarige kinderen XXX XXX, XXX, XXX, en XXX,

mevrouw XXX, handelend zowel in eigen naam als in haar hoedanigheid van ouder en beheerder over de persoon en de goederen van haar minderjarige kinderen XXX en XXX,
de heer XXX, handelend zowel in eigen naam als in zijn hoedanigheid van ouder en beheerder van zijn minderjarig kind XXX,
en mevrouw XXX, handelend zowel in eigen naam als in haar hoedanigheid van ouder en beheerder over de persoon en de goederen van haar minderjarige kinderen XXX en XXX,
om de vordering van eiser ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren.

Eiser te veroordelen tot betaling van de gerechtskosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoedingen, per verweerder.

3. in rechte:

3.1. De gevraagde heropening der debatten.

3.1.1.

Op maandag 24 februari 2020 omstreeks 12 u. 20, kort voor de voorziene uitspraak van deze beschikking, legde de raadsman van verweerders een verzoekschrift tot heropening der debatten neer wegens een nieuw feit dat volgens hem van overwegend belang zou zijn voor de beslechting van het geschil.

Dit nieuw feit bestaat er volgens verweerders in dat een Belgische parlementaire delegatie onder leiding van federaal parlementslid Georges Dallemagne (Cdh) op zondag 23.02.2020 aangekomen is in Qamishli, op het hoofdkantoor van de Koerdische buitenlandse betrekkingen in het Noordoosten van Syrië. De delegatie werd ontvangen door de vicevoorzitter van de dienst buitenlandse betrekkingen van SANES. Tijdens een persconferentie sprak de Belgische delegatie zijn waardering uit voor SANES. De situatie van de Belgische onderdanen in de kampen en gevangenschappen werd uitvoerig besproken. Volgens de Koerdische vertegenwoordiging (SANES) veroordeelde de delegatie namens België "de gruwelijke Turkse agressie tegen de overheid en de mensen in de regio". Bovendien zou de Belgische delegatie de komende dagen een bezoek brengen aan de verschillende kampen, inclusief het Al Hol kamp.

Volgens verweerders toert thans een Belgische parlementaire delegatie in de regio rond onder beveiliging van het SDF, hoewel de Belgische Staat beweerde dat de SDF de veiligheid van een Belgische delegatie in de regio niet zou kunnen garanderen

Dezelfde Belgische delegatie voert volgens verweerders rechtstreeks gesprekken met de vertegenwoordigers van SANES. De delegatie veroordeelt bovendien de "Turkse agressie".

Steeds volgens verweerders zou de Belgische Staat tijdens de debatten deze feiten hebben verzwegen, minstens nalatig zijn geweest gezien ze kennis hadden moeten hebben van vornoemde parlementaire reis. Ook staat deze rondreis haaks op de bewering van de eisers dat omwille van veiligheidsredenen de gewezen Kortgeding beschikking van 23.12.2019 niet kan uitgevoerd worden. Deze parlementaire afvaardiging in Syrië toont juist het tegenovergestelde aan.

Uit dit alles blijkt volgens verweerders dat de argumenten die eiser aangehaald heeft om in toepassing van artikel 1385 quinquies te ontkomen aan de opgelegde dwangsommen manifest onjuist zijn.

De Belgische Staat heeft per e-mail van 25 februari 2020 om 11:14 u. zijn opmerkingen bij het verzoekschrift meegedeeld aan de griffier.

3.1.2.

De feitenrechter oordeelt op onaantastbare wijze of het raadzaam is de debatten te heropenen (Cass. AR 1755, 29 maart 1988 (Wynants)).

De rechter behoeft de heropening van de debatten niet te bevelen wanneer hij de gehele of gedeeltelijke afwijzing van de vordering laat steunen op feitelijke gegevens die aan zijn oordeel waren onderworpen (Cass. 1 februari 2010, AR S.09.0064.N).

Regelmatig met redenen omkleed is de afwijzing van een verzoek van een verschijnende partij tot heropening der debatten, wanneer de rechter erop wijst dat de door die partij aangevoerde omstandigheid geen nieuw feit van overwegend belang is. Hij behoeft bovendien niet te antwoorden op de middelen tot staving van dat verzoek, nu daarin enkel het nieuw stuk of feit nauwkeurig moet worden aangegeven zonder nadere toelichting (Cass. AR 9512, 22 maart 1993 (R.I.Z.I.V. / Biorim)).

Noch art. 6.1 EVRM, noch het algemeen rechtsbeginsel van de eerbied voor het recht van verdediging, vereisen dat de rechter die van oordeel is afwijzend te moeten beschikken over een verzoek tot heropening van de debatten, verzoeker hiervan vooraf kennis geeft teneinde hem toe te laten verweer te voeren omtrent de redenen op grond waarvan de rechter het verzoek meent te moeten afwijzen zelfs indien de tegenpartij geen opmerkingen heeft gemaakt op dit verzoek (Cass. (1e k.) AR C.99.0515.N, 16 mei 2002 (Gemeente Brasschaat / Interbrew Belgium)).

3.1.3.

In tegenstelling tot wat verweerders beweren, is dit nieuwe feit niet van overwegend belang, aangezien, zoals verder zal blijken, de uitspraak gebaseerd is op andere feiten.

Verder zal overwogen worden dat de Belgische Staat zijn aansprakelijkheid niet in het gedrang mag brengen door diplomatiek personeel in bijzonder onveilige omstandigheden, en zeker de betrokken kinderen, niet in een dergelijk gevaar mag brengen.

Deze situatie is fundamenteel verschillend van deze van personen die er bewust zelf voor kiezen om het risico van een reis door de betrokken gebieden voor lief te nemen.

In dat verband merkt de Belgische Staat op dat, in tegenstelling tot hetgeen de raadslieden van verweerders voorhouden, er geen sprake is van "parlementaire delegatie" of reis. De delegatie bestaat uit Georges Dallemagne, als enig Parlements lid, Philippe Vansteenkiste, Voorzitter van V-Europe (vereniging van slachtoffers van terreuraanslagen), 3 journalisten en 1 fotograaf. Het initiatief van de delegatie onder leiding van de heer Dallemagne is volgens de Belgische Staat een louter privé-initiatief. Het is geen officiële zending van het Federaal Parlement, noch vertegenwoordigt de heer Dallemagne de Belgische regering. De minister van buitenlandse zaken heeft de heer Dallemagne bovendien gewezen op de mogelijke politieke implicaties. Tevens werd de heer Dallemagne in kennis gesteld van het feit dat de beschikking van 11 december 2019 niet kon uitgevoerd worden omwille van de dubbele weigering om kinderen en moeders van elkaar te scheiden: zowel de Koerdische autoriteiten als de moeders zelf verzetten zich hiertegen. De heer Dallemagne moet overigens op de hoogte zijn van het negatief reisadvies voor Syrië.

Om deze redenen en andere die verder zullen blijken, is het nieuw feit dat verweerders opwerpen, niet van overwegend belang voor de beslechting van de vordering.

3.2. Het gebruik van vertrouwelijke stukken.

3.2.1.

De Belgische Staat vordert 4 stukken als vertrouwelijk te beschouwen. Het betreft een analyse van OCAD van 24 december 2019, een analyse van OCAD van 10 januari 2020, correspondentie van 24 januari 2020 tussen Buitenlandse Zaken en OCAD over de update van beide voorgaande analyses van OCAD, en een analyse van 24 januari 2020 van Defensie.

De Belgische Staat verwijst voor zijn vraag naar artikel 20 van het Koninklijk besluit van 24 maart 2000 tot uitvoering van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen, dat bepaalt:

“Art. 20. De documenten waarvan de overheid van oorsprong de verspreiding wil beperken tot de personen die bevoegd zijn om er kennis van te nemen, zonder aan deze beperking de

juridische gevolgen te verbinden voorzien door de wet, worden gemerkt met de vermelding “Beperkte verspreiding”.

De documenten in kwestie zijn niet geclassificeerd als zeer geheim, geheim of vertrouwelijk, wat betekent dat de overheid van oorsprong niet van oordeel is dat de niet-geëigende aanwending ervan schade kan toebrengen aan een van de belangen bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen.

Niettemin zijn deze documenten gemerkt met de vermelding “Beperkte verspreiding,” wat betekent dat de overheid van oorsprong de verspreiding wil beperken tot de personen die bevoegd zijn om er kennis van te nemen. Blijkens het opschrift van de documenten, zijn de bestemmingen ervan dezen bedoeld in artikel 10 § 3 van de Wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, dat bepaalt:

“Art. 10. § 3. De evaluaties, bedoeld in artikel 8, 2°, die op vraag van een van de ondersteunende diensten worden uitgevoerd, worden meegedeeld aan deze dienst en aan de minister waarvan deze afhangt, evenals aan de personen en diensten bedoeld in § 1, a), d) en e).

De dienst die de evaluatie gevraagd heeft, bepaalt in overleg met de directeur van het OCAD of de gevraagde evaluatie kan worden meegedeeld aan de andere personen en diensten waarvan zij het noodzakelijk achten deze in te lichten.”

Deze documenten zijn enkel bestemd voor de ondersteunende diensten die de adviezen aangevraagd hebben, dat is de Directie Noodbijstand en Internationale rechterlijke samenwerking, de Ministers van buitenlandse zaken en Justitie, de leden van de Nationale Veiligheidsraad, de Algemene directie Crisiscentrum, het Federaal Parket en het lid van het College van procureurs-generaal dat specifiek belast is met terrorisme en extremisme.

De raadslieden van verweersters horen daar niet bij.

Wel geldt de algemene uitzondering van artikel 8 van de Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, veiligheidsattesten en veiligheidsadviezen, volgens hetwelk de eigen bevoegdheden van de gerechtelijke overheden onverminderd gelden wat de toegang tot dergelijke documenten betreft.

Uit de documenten blijken mogelijke dreigingen met levensgevaar voor een of meerdere personen. Ten aanzien van een consulaire missie naar het kamp Al Hol in Syrië was deze dreiging in januari 2020 van het niveau 3 of ERNSTIG, wat betekent dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse mogelijk en waarschijnlijk is.

Deze documenten bevatten gevoelige informatie over troepenbewegingen, strategische posities en aanbevelingen over het gebruik van bepaalde routes. Ogenscheinlijk bevatten zij informatie die van aard is om er de informatiebron te kunnen uit afleiden, wat de relaties met andere inlichtingendiensten zou kunnen beïnvloeden.

Uit het voorgaande blijkt dat de niet- mededeling van de betrokken stukken aan de verdediging de rechten van verdediging en het recht op eerlijk proces niet schendt.

3.2.2.

De raadslieden van verweerders beroepen zich tevergeefs op de Wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, vermits artikel 26 van de Wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie de toepassing van deze Wet betreffende de openbaarheid van bestuur uitsluit op de geclassificeerde documenten.

3.3. Betekening van de beschikking a quo:

3.3.1.

Artikel 1385quinquies Ger.W. bepaalt:

“Art. 1385quinquies. De rechter die een dwangsom heeft opgelegd, kan op vordering van de veroordeelde de dwangsom opheffen, de looptijd ervan opschorten gedurende de door hem te bepalen termijn of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

Voor zover de dwangsom verbeurd was voordat de onmogelijkheid intrad, kan de rechter haar niet opheffen of verminderen.”

De beschikking à quo is betekend op 13 december 2019. Aangezien deze beschikking bepaalt dat de Belgische Staat binnen de zes weken consulaire bijstand diende te verlenen aan de tien kinderen en hen reisdocumenten diende te verschaffen, konden de dwangsommen verbeuren vanaf zaterdag 25 januari 2020.

De Belgische Staat pleit evenwel onmogelijkheid om de beschikking volledig uit te voeren, en meent dat deze onmogelijkheid duidelijk werd in de loop van de maand januari 2020.

3.3.2.

De omstandigheid dat er hoger beroep ingesteld is tegen de beschikking van 11 december 2019, belet niet dat de Belgische Staat zich nog steeds tot de dwangsomrechter kan wenden. Tot op heden heeft het hof zich immers nog niet uitgesproken over het hoger beroep en volgens de raadslieden van partijen wordt de zaak op het hof pas op 26 februari 2020 gepleit.

Indien de eerste rechter een veroordeling onder verbeurte van een dwangsom heeft uitgesproken, er hoger beroep tegen die veroordeling is ingesteld en de appelrechter nog geen uitspraak heeft gedaan, is de eerste rechter als enige bevoegd om kennis te nemen van een vordering tot herziening van de dwangsom, met name een vordering tot vermindering ervan (Benelux Hof 14 juni 2013, A2012/2/5).

Wanneer de rechter in hoger beroep een veroordeling bevestigt waaraan een dwangsom verbonden is, kan hij zelf de opheffing niet bevelen van de in het beroepen vonnis opgelegde dwangsom (Cass. AR C.97.0263.F, 15 mei 1998 (Deschuyteneer / Dorint Hotels Belgen N.V.)).

3.3.3.

Tijdens de week van 20 januari 2020 verbleef een Belgische consul in Erbil met één Belgisch paspoort en 9 laissez-passers bij de hand tot zaterdag 25 januari 2020. Het doel was om een verplaatsing te maken tot aan de Syrisch-Iraakse grens en daar een ontmoeting te hebben met de Syrisch-Koerdische autoriteiten, idealiter met de kinderen. Ondanks herhaald aandringen weigerden de Syrische Koerden een verplaatsing te maken tot aan de grens en weigerden zij al zeker de scheiding tussen moeders en kinderen toe te staan.

De beweerde onmogelijkheid om de beschikking volledig uit te voeren trad aldus in vooraleer enige dwangsom verbeurd was. Er zijn aldus geen dwangsommen verbeurd die de zetel niet zou kunnen opheffen of verminderen.

3.4. De pogingen van de Belgische Staat om de beschikking van 11 december 2019 uit te voeren:

Op 20 december 2019 heeft de FOD Buitenlandse Zaken voor het eerst contact gezocht met de Koerdische autoriteiten, namelijk met Dr. Abdulkarim Omar, de co-voorzitter van de dienst Buitenlandse Betrekkingen van de Self-Administration of North and East Syria.

De Belgische Staat lichtte aan de Koerdische autoriteiten zijn intentie toe om consulaire bijstand te verlenen aan de vermeende kinderen van gedaagden in het Al-Hol kamp en verzocht de Koerdische autoriteiten ook om toestemming om de tien kinderen zonder gedaagden te mogen repatriëren. Meer in het bijzonder stelde de FOD Buitenlandse Zaken aan de Koerden voor om

een persoonsoverdracht te organiseren aan de Iraaks-Koerdische grens. In dit verband werd een document verzonden dat door verweerders diende te worden ondertekend en waarin zij verklaren hun uitdrukkelijke toestemming te verlenen voor het feit dat de kinderen zonder hen zouden worden gerepatrieerd.

Tevens zijn de Koerdische autoriteiten bevraagd omtrent de mentale en fysieke gesteldheid van de kinderen van verweerders.

De Koerdische autoriteiten antwoordden per brief van 24 december 2019 dat zij zich in se niet verzetten tegen een repatriëring van de kinderen uit de kampen, maar dat het op grond van het Koerdische recht onmogelijk is om de kinderen van hun ouders te scheiden.

Naar aanleiding van het voorstel om een missie naar Syrië te organiseren, maakte het OCAD op 24 december 2019 een analyse en werd het dreigingsniveau voor een consulaire missie als ernstig (niveau 3) beoordeeld (vertrouwelijk stuk 1).

In antwoord op het bericht van 24 december 2019, richtte de FOD Buitenlandse Zaken op 3 januari 2020 een nieuwe brief aan de Koerdische autoriteiten, waarin toegelicht werd dat eerste, derde en vierde verweerders in België veroordeeld zijn tot een gevangenisstraf, zodat de kinderen bij aankomst in België zonder meer van hun vermeende ouders gescheiden zouden worden, In het licht van deze informatie verzocht de FOD Buitenlandse Zaken de Koerdische autoriteiten hun eerdere positie te herzien.

Tevens werd het verzoek herhaald om de kinderen tot aan de Iraaks-Syrische grens te escorteren, alwaar de FOD Buitenlandse Zaken de kinderen zou opwachten.

De Koerdische autoriteiten bevestigden per brief van 8 januari 2020 dat hun positie ten aanzien van het scheiden van de kinderen van hun vermeende ouders niet gewijzigd was.

In de Commissie voor Buitenlandse Betrekkingen van 8 januari 2020 bevestigde de Minister van Buitenlandse Zaken dat de Koerden niet toelaten dat kinderen van hun ouders gescheiden worden, maar dat desalniettemin alles in het werk gesteld wordt om gevolg te geven aan de beschikking van 11 december 2019 en in consulaire bijstand voor de kinderen te voorzien.

Op 10 januari 2020 maakte het OCAD een nieuwe analyse van het dreigingsniveau waarmee Belgisch consulaire personeel geconfronteerd zou worden indien er een missie op touw zou worden gezet. In dit verband bevestigde het OCAD het rapport van 24 december 2019 dat het dreigingsniveau voor een consulaire missie opnieuw als ernstig (niveau 3) werd beoordeeld (vertrouwelijk stuk 2).

Op 17 januari 2020 richtte de FOD Buitenlandse Zaken opnieuw een brief aan de Koerdische autoriteiten, en stelde voor om een consulaire missie te organiseren, teneinde paspoorten te kunnen afleveren aan de kinderen. Dienaangaande werd opnieuw verzocht om een ontmoeting tussen de Belgische en Koerdische autoriteiten te organiseren.

Op 20 januari 2020 maakten de Koerdische autoriteiten de contactgegevens van hun bureau in Brussel over aan de FOD Buitenlandse Zaken.

Op 20 januari 2020 finaliseerde de FOD Buitenlandse Zaken de redactie van 1 paspoort voor XXX en 9 laissez-passers voor de andere kinderen.

Op 22 januari 2020 vond er een ontmoeting plaats tussen de Koerden en een Belgische delegatie te Brussel. Tijdens deze vergadering werd duidelijk dat de Syrisch-Koerdische autoriteiten geen verplaatsing wensten te maken tot aan de Syrisch-Iraakse grens. Om een (eventuele) ontmoeting te bekomen met de moeders en de kinderen zou een Belgische delegatie zich op Syrisch grondgebied dienen te begeven en een voorafgaand bezoek dienen te brengen aan het 'Ministerie van Buitenlandse Zaken' van de Koerdische autoriteiten in Qamishli. Tevens werd het standpunt dat de kinderen niet van verweerders gescheiden zouden kunnen worden nogmaals bevestigd (stuk 10).

Op 22 januari 2020 was er tevens een telefoongesprek tussen de FOD Buitenlandse Zaken en Dr. Abdulkarim Omar, de co-voorzitter van de dienst Buitenlandse Betrekkingen van de 'Self-Administration of North and East Syria'. Dr. Abdulkarim Omar lichtte in dit verband toe dat de afgifte van laissez-passers aan kinderen 'zinloos' zou zijn, gezien de weigering van de Koerden om de kinderen zonder moeders te laten vertrekken. De afgifte van de betrokken documenten aan de moeders zou hun leven bovendien in gevaar brengen, wegens het risico op afpersing aangezien dergelijke documenten één van de weinige waardevolle zaken zijn in het kamp wegens makkelijk te vervalsen.

Op 23 januari 2020 bevestigde het OCAD de rapporten van 24 december 2019 en 10 januari 2020, in die zin dat het dreigingsniveau voor een consulaire missie opnieuw als ernstig (niveau 3) werd beoordeeld (vertrouwelijk stuk 3).

Zoals hoger aangehaald verbleef een Belgische consul dan in de week van 20 januari 2020 in Erbil met het Belgisch paspoort en de 9 laissez-passers bij de hand, waarbij de Syrische Koerden weigerden een verplaatsing te maken tot aan de grens en de scheiding tussen moeders en kinderen toe te staan.

3.5. de beweerde onmogelijkheid om de beschikking volledig uit te voeren:

3.5.1.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de Belgische Staat een substantieel begin van uitvoering aan de beschikking van 11 december 2019 gegeven heeft.

Uit de adviezen van OCAD en Defensie blijken mogelijke dreigingen met levensgevaar voor een of meerdere personen. Ten aanzien van een consulaire missie naar het kamp Al Hol in Syrië was deze dreiging in januari 2020 van het niveau 3 of ERNSTIG, wat betekent dat de dreiging tegen de persoon, de groepering of de gebeurtenis die het voorwerp uitmaakt van de analyse mogelijk en waarschijnlijk is.

Op grond van de afweging tussen de veiligheidsrisico's, enerzijds, en de mogelijk te behalen resultaten (uitsluitende afgifte van documenten), anderzijds, besliste de Minister van Buitenlandse Zaken op 24 januari 2020 om de Belgische delegatie in Erbil niet verder te laten reizen.

3.5.2.

De Belgische Staat stelt geheel terecht dat de enige nuttige en veilige afgifte van de ter plaatse gebrachte en voor afgifte opgestelde documenten in de context van de Syrische kampen, de afgifte ervan tijdens de effectieve repatriëring is, en niet voordien, noch louter om de daad van afgifte gesteld te hebben. Een andere werkwijze dient in het licht van de veiligheid van de betrokken ouders en kinderen als onverantwoord te worden beschouwd.

Eén en ander betekent evenwel niet dat de Belgische Staat in de beschikking van 11 december 2019 zou veroordeeld zijn om zelf de terugreis te organiseren. In de beschikking is uitdrukkelijk overwogen dat de eisers en hun kinderen niet ressorteren onder de rechtsmacht van de Belgische Staat, zodat deze hen niet het genot kan verzekeren van de rechten en vrijheden welke zijn vastgesteld in de Eerste Titel van het EVRM, noch hun reis kan beveiligen. Volgens de beschikking beslist de Belgische Staat soeverein hoe de begeleiding van de kinderen zou moeten georganiseerd worden.

3.5.3.

De stelling dat journalisten die op eigen houtje de Syrisch-Iraakse grens oversteken dagelijks kampen en gevangenissen bezoeken en dat ook Belgische journalisten dit zeer recent bewezen hebben, doet niet ter zake.

Men kan journalisten niet vergelijken met diplomatiek of consulaire vertegenwoordigers van de Belgische Staat. Journalisten bepalen zelf welke risico's ze wensen te nemen, ook al kunnen die zelfs als onverantwoorde risico's worden beschouwd. Die risico-analyse is hun persoonlijke verantwoordelijkheid en heeft ook enkel voor hen repercussies.

De Belgische Staat heeft zich gebaseerd op de risico-inschattingen van OCAD en Defensie op het ogenblik dat hij beslist heeft de veiligheid van zijn ambtenaren niet in gevaar te brengen. Als privé-werkgevers of individuen beslissen om wel dit soort risico's te nemen, komt de verantwoordelijkheid daarover enkel henzelf of de betrokken werkgever toe.

Het uitsluiten van een consulaire of diplomatiek personeelslid kan de staatsaansprakelijkheid in het gedrang brengen, zodat de Belgische Staat daar in zijn analyse rekening mee dient te houden.

Het gaat bovendien niet enkel over de veiligheid van het consulaire of diplomatiek personeel: als de Belgische Staat de betrokken kinderen zou begeleiden in de geschetste gevaarlijke omstandigheden, riskeert hij ook het leven van de betrokken kinderen in gevaar te brengen, wat niet enkel juridisch maar ook moreel onverantwoord zou zijn.

3.5.4.

Uit dit alles blijkt dat de termijn van zes weken die beschikking van 11 december 2019 aan de Belgische Staat toekende om aan de hoofdveroordelingen te voldoen, blijkbaar te krap benepen was om deze beschikking naar behoren uit te voeren, en dat de Belgische Staat niet in de mogelijkheid verkeerde om dit binnen de hem toegemeten termijn te realiseren.

3.6. Het eigen aandeel van verweerders:

Er is echter meer.

3.6.1.

Eén van de raadslieden van verweerders verklaarde meermaals en luidkeels in de audiovisuele en geschreven pers, en ondermeer in een interview met de krant De Morgen van 23 januari 2020 dat de Belgische Staat in zijn stukkenbundel neerlegt, dat de ouders niet bereid zijn zich van de kinderen te laten scheiden en om toestemming te verlenen om enkel de kinderen te laten terugkeren naar België.

Dat betekent dat de betrokken ouders hun kinderen instrumentaliseren en met chantagepogingen trachten de inspanningen van de Belgische Staat aan te wenden voor de verbetering van hun eigen situatie, in weerwil van de uitdrukkelijke overwegingen in de

beschikking van 11 december 2019 dat zij, doordat zij zich welbewust in het gewapend conflict in Syrië begaven, en daar wensten aan deel te nemen of het te faciliteren, in geen geval een subjectief recht op consulaire bijstand voor zichzelf kunnen opeisen.

Op deze wijze dwarsbomen zijzelf de mogelijkheden van de Belgische Staat om de beschikking van 11 december 2019 volledig uit te voeren, en zijn zij er zelf de oorzaak van dat de dwangsommen zouden verbeuren.

Nochtans is in de beschikking van 11 december 2019 uitdrukkelijk overwogen dat zij ten gevolge van hun misbruik en ernstige verwaarlozing van hun kinderen zich niet kunnen beroepen op het belang van de kinderen om niet tegen hun wil te worden gescheiden van hun ouders, om enig recht op bijstand voor zichzelf te vorderen.

De zetel kan niet toestaan dat zij hun kinderen nogmaals misbruiken door voor hun eigen voordeel de gevaarlijke situatie waarin deze kinderen verkeren te bestendigen en aldus zelf het verbeuren van de dwangsommen veroorzaken.

3.6.2.

Aangezien de ouders door hun houding zelf de verbeuring van de dwangsom in de hand trachten te werken, is hun verzoek tot heropening ook om deze reden niet gesteund op een ter zake dienend feit.

3.7. Tijdelijk karakter van de onmogelijkheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen

De Belgische Staat stelt in de dagvaarding zelf dat de onmogelijkheid misschien niet definitief is en vordert minstens een verlenging van de toegekende termijn.

Uit niets blijkt immers dat de marge voor onderhandelingen tussen de Belgische Staat en de Koerdische autoriteiten uitgeput zou zijn, noch dat de militaire, strategische, politieke en veiligheidssituatie op het terrein ongewijzigd zal blijven. Evenmin blijkt dat de Belgische Staat geen nieuwe en voorheen niet aangewende initiatieven zou kunnen nemen om aan de hoofdveroordelingen te voldoen. De situatie zou ook drastisch veranderen als verweerders de veiligheid van de kinderen laten primeren op hun persoonlijk eigenbelang en ermee instemmen de kinderen te laten vertrekken zonder hen.

In gegeven omstandigheden behoort het om de termijn waarover de Belgische Staat beschikt om de beschikking van 11 december 2019 uit te voeren te verlengen voor een korte maar redelijkere duur.

Het spreekt evenwel dat de bijkomende termijn pas kan ingaan op het ogenblik dat verweerders ophouden met het dwarsbomen van de mogelijkheid van de Belgische Staat om de beschikking uit te voeren, en schriftelijk er mee instemmen dat de kinderen zouden kunnen gerepatriëerd worden zonder hen.

3.8. De opgelegde dwangsom

De zetel blijft evenwel van mening dat er aanleiding is om aan de opgelegde maatregelen een dwangsom te verbinden.

De overweging dat de op te leggen dwangsom dient van aard te zijn om op de Belgische Staat de nodige druk uit te oefenen opdat hij de maatregel zou naleven, blijft gelden. Bij het bepalen van de hoogte van het bedrag van de dwangsom zal de rechter vooral rekening houden met de financiële draagkracht van de veroordeelde en met de verwachte weerstand tegen de uitvoering van de veroordeling.

Naar mening van de zetel is er nog steeds geen reden om een maximaal verbeurbaar bedrag te bepalen.

Het gaat daarbij niet om een bestraffing van de Belgische Staat, maar om een stimulans om aan de hoofdveroordelingen te voldoen. Ook in de toekomst behoudt de Belgische Staat immers de mogelijkheid om zich tot de dwangsomrechter (al dan niet in hoger beroep) te wenden om zondig een bijkomende verlenging van de termijn of een andere maatregel te bekomen.

OM DEZE REDEKENEN:

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het verzoek tot heropening der debatten ontvankelijk doch ongegrond en wijst het af;

Beveelt ambtshalve de wering uit de debatten van de stukken die gevoegd waren bij dit verzoekschrift tot heropening van de debatten;

Bevestigt dat de Belgische Staat in het kader van deze procedure de “vertrouwelijke stukken 1 tot 4” uit zijn stukkenbundel daadwerkelijk als vertrouwelijk kan behandelen, en dat deze stukken in het beraad kunnen behouden blijven zonder dat zij medegedeeld dienen te worden aan de raadslieden van verweerders;

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond als volgt:

Stelt vast dat de onmogelijkheid voor de Belgische Staat om de beschikking van 11 december 2019 volledig uit te voeren intrad vooraleer enige dwangsom verbeurd was;

Stelt vast dat gelet op deze tijdelijke onmogelijkheid, tot op heden geen dwangsommen verbeurd zijn;

En de beschikking van 11 december 2019 verder uitwerkend:

Bepaalt dat de in deze beschikking opgelegde dwangsommen ten voordele van XXX, XXX, XXX, en XXX pas verbeuren als de Belgische Staat in gebreke zou blijven om de in de beschikking van 11 december 2019 opgelegde rechterlijke bevelen uit te voeren binnen de 3 maand nadat mevrouw XXX, NN XXX, er schriftelijk zal mee ingestemd hebben om deze kinderen te laten repatriëren zonder haar;

Bepaalt dat de in de beschikking van 11 december 2019 opgelegde dwangsommen ten voordele van XXX en XXX pas verbeuren als de Belgische Staat in gebreke zou blijven om de in deze beschikking opgelegde rechterlijke bevelen uit te voeren binnen de 3 maand nadat mevrouw XXX, NN XXX, er schriftelijk zal mee ingestemd hebben om deze kinderen te laten repatriëren zonder haar;

Bepaalt dat de in de beschikking van 11 december 2019 opgelegde dwangsommen ten voordele van XXX pas verbeuren als de Belgische Staat in gebreke zou blijven om de in deze beschikking opgelegde rechterlijke bevelen uit te voeren binnen de 3 maand nadat de heer XXX, NN XXX, er schriftelijk zal mee ingestemd hebben om dit kind te laten repatriëren zonder hem;

Bepaalt dat de in de beschikking van 11 december 2019 opgelegde dwangsommen ten voordele van XXX, XXX, en XXX pas verbeuren als de Belgische Staat in gebreke zou blijven om de in deze beschikking opgelegde rechterlijke bevelen uit te voeren binnen de 3 maand nadat mevrouw XXX, NN XXX, er schriftelijk zal mee ingestemd hebben om deze kinderen te laten repatriëren zonder haar;

Wijst het meergevorderde af;

Veroordeelt verweerders tot de kosten van de procedure, begroot in hoofde van de Belgische Staat op 437,66 € dagvaardingskost, 40,00 € bijdrage Fonds juridische tweedelijnsbijstand en 1.440,00 € rechtsplegingsvergoeding;

Veroordeelt verweerders tot betaling van het rolrecht van 165 € te verdelen als volgt :

- 41,25 € voor XXX, NN XXX
- 41,25 € voor XXX, NN XXX
- 41,25 € voor XXX NN XXX
- 41,25 € voor XXX, NN XXX

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare terechtzitting van de 10^e kamer 25 februari 2020;

geanonimiseerd